

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Zdenky Reisenauerovej v právnej veci **žalobcu: P.**, bytom Č., zastúpeného *JUDr. J., advokátom*, so sídlom T., proti **žalovanému: Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Trnave, Krajskému dopravnému inšpektorátu**, so sídlom Kollárova 31, Trnava, **o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 22.5.2009, Č.p.: KRP-112/DI-ODV-2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 24.9.2009, č. k. 14S70/2009-31**, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 24.9.2009, č. k. 14S/70/2009-31 **potvrďuje**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave napadnutým rozsudkom zo dňa 24.9.2009, č. k. 14S/70/2009-31 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a následne zrušenia v záhlaví označeného rozhodnutia žalovaného o odvolaní, ktorým potvrdil rozhodnutie o priestupku vydané Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Trnava, Okresným dopravným inšpektorátom Trnava ako prvostupňovým správny orgánom pod ČTS-P: ORP-P-226/DI-SK-2009 dňa 27.2.2009, ktorým bol žalobca uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g), l), k) zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) na tom skutkovom základe, že dňa 15.11.2008 o 11:15 hod viedol osobné motorové vozidlo zn. P. EČ T. a na ceste I. triedy č. 51 pred obcou J. dostal šmyk z dôvodu neprispôsobenia rýchlosti jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, následkom čoho vyšiel mimo cestu vľavo, kde narazil do stromu, pričom pri realizovaní dopravnej nehody mu bolo dychovou skúškou el. meračom Alcotest Dräger 7410 výr. č. ARFM-0001 nameraných 0,15 mg/l alkoholu vo vydychovanom vzduchu a pri jazde nemal pri sebe vodičský preukaz, za čo mu podľa § 22 ods. 2 zákona o priestupkoch bola uložená sankcia: pokuta vo výške 200

eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 10 mesiacov. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplynulo, že sa s ohľadom na obsah žaloby zaoberal posudzovaním, či správne orgány pri rozhodovaní vychádzali z dostatočne zisteného skutkového stavu veci, ako i žalobcom vznesenou námietkou ohľadne hodnotenia dôkazov, či konanie o priestupku bolo vedené takým procesným spôsobom, ktorý zabezpečoval správny výsledok. Taktiež sa zaoberal tým, či boli dôkazy vykonané spôsobom, zodpovedajúcim pravidlám spravodlivého procesu, a či hodnotenie dôkazov zodpovedalo zásadám voľného hodnotenia dôkazov v zmysle ustanovenia § 34 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), a či nevybočilo z jeho medzí. Krajský súd dospel k zisteniu, že záver správneho orgánu ohľadne zistenia skutkového stavu je správny a správne orgány oboch stupňov postupovali v intenciách ustanovení zákona o priestupkoch v spojení s ustanoveniami zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o premávke na pozemných komunikáciách“), pričom si zadovážil dostatok skutkových podkladov, vo veci zistil skutočný stav a zo skutkových zistení vyvodil správny právny záver. Zároveň zastával názor, že preskúmané rozhodnutie bolo vydané v súlade s ustanovením § 47 správneho poriadku.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu, že mu postupom krajského súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Poukázal na to, že krajský súd odôvodnil svoje rozhodnutie arbitrárne, pričom sa dôvodmi žaloby vôbec nezaoberal, konštatujúc len správnosť postupu správnych orgánov ako aj ich záver ku ktorému dospeli. Odôvodnenie rozsudku krajským súdom nepovažoval za riadne, nakoľko neobsahuje náležitosti odôvodnenia v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), a preto je nepreskúmateľné, čím sa mu podľa jeho názoru postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. V odvolaní ďalej poukázal na dôvodnosť žaloby a vzniesol totožné námietky ako v žalobe, týkajúce sa nezákonnosti priestupkového konania a nepreskúmateľnosti správneho rozhodnutia z dôvodu jeho nedostatočného odôvodnenia. Uviedol, že mu nie je zrejmé, ako sa správny orgán vysporiadal s návrhmi a námietkami účastníka konania, uvedenými v odvolaní. Zastával názor, že odôvodnenie rozhodnutia žalovaného obsahuje len čiastočné zhrnutie námietok žalobcu, uvedených v odvolaní. Navrhol preto napadnutý rozsudok s poukazom na ustanovenie § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p) preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 vety prvej O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

Najvyšší súd Slovenskej republiky obdobne ako krajský súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Trnava, Okresný

dopravný inšpektorát Trnava, rozhodnutím o priestupku ČTS-P:ORP-P-226/DI-SK-2009 zo dňa 27.2.2009 uložil žalobcovi pokutu vo výške 200 eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na 10 mesiacov z dôvodu, že porušil § 4 ods. 3 písm. b) a § 15 ods. 1 zákona o premávke na pozemných komunikáciách. Z obsahu spisového materiálu správneho orgánu a zo správy o objasňovaní priestupku zo dňa 22.12.2008 bolo preukázané, že žalobca dňa 15.11.2008 o 11.15 hod. pred obcou J. na ceste I. triedy v ľavotočivej zákrute dostal šmyk a následne vyšiel mimo vozovku, kde narazil do stromu a vozidlo sa prevrátilo na bok. Pri dychovej skúške na alkohol prístrojom Dräger 7410, číslo ARFM-0001 bol výsledok pozitívny, keďže pri 1. skúške v čase o 11.24 hod. bolo v dychu zistených 0,15 mg/l vo vydychovanom vzduchu a pri 2. skúške v čase o 11.44 hod. bolo v dychu zistených 0,13 mg/l vo vydychovanom vzduchu. Ďalšia jazda bola žalobcovi zakázaná. Podľa záznamu o podaní vysvetlenia zo dňa 15.11.2008 žalobca uviedol, že v danom čase viedol vozidlo P. EČ: T. smerom od S. do J., tesne pred J. v ľavotočivej zákrute sa vyhýbal mačke, ktorá vybehla z pravej strany vozovky a pri tomto manévri dostal šmyk, následkom čoho vyšiel vľavo mimo vozovku. Žalobca bol riadne predvolaný na prejednanie priestupku, určené na deň 27.2.2009, ktorého sa zúčastnil, pričom pri ústnom prejednaní žiadne námietky ani návrhy na doplnenie dokazovania nevzniesol. Na tomto ústnom pojednávaní bolo žalobcovi vyhlásené rozhodnutie. Žalobca o doručenie písomného vyhotovenia rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa nežiadal. Ďalej z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že žalobca v zákonom stanovenej lehote podal proti prvostupňovému rozhodnutiu odvolanie dňa 13.3.2009, v ktorom namietal, že za pozitívnu skúšku na alkohol sa považuje dychová skúška 0,15 mg/l alkoholu vo vydychovanom vzduchu a viac, a že pri zachovaní postupu podľa metodiky merania fyzikálnych veličín, uvedenej v STN, v prílohe č. 25 k vyhláske Úradu pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky č. 310/2000 Z. z., prvej časti pod názvom „Analyzátor dychu“ i s poukazom na kapitolu 2.5. „Výsledky merania“ (prílohy č. 2, 3) publikácie „Meranie a metrológia“, na to, aby sa zistil skutočný obsah alkoholu vo vydychovanom vzduchu, je potrebné nielen vyjadriť priemernú hodnotu, zistenú pri opakovaných meraniach (aritmetický priemer; v jeho prípade je 0,14 mg/l), ale zároveň i uviesť možnú odchýlku meracieho prístroja, ktorú jeho výrobca vyjadruje pri zistenom množstve do 0,5 mg/l hodnotou 0,03 mg/l. Pri zachovaní takéhoto postupu by výsledok merania hladiny alkoholu vo vydychovanom vzduchu bol jednoznačne pod hranicou 0,14 mg/l, a teda nebolo by možné tvrdiť, že sa dopustil konania, opísaného v ustanovení § 4 ods. 3 písm. b) zákona o premávke na pozemných komunikáciách, teda že viedol vozidlo bezprostredne po požití alkoholického nápoja alebo po užití inej návykovej látky alebo v čase, keď mohol byť pod ich vplyvom, a preto sa ani nemohol dopustiť priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona o priestupkoch. Tvrdil, že ako vodič motorového vozidla v čase dopravnej nehody pod vplyvom alkoholu nebol, škoda na inom vozidle nevznikla a škoda na jeho vozidle nepresiahla 10.000,-Sk, nedošlo k poškodeniu cesty alebo všeobecne prospešného zariadenia ani k úniku nebezpečných vecí, nikto nebol usmrtený ani zranený. V odvolaní namietal, že udalosť nie je možné kvalifikovať ani ako priestupok v zmysle § 22 písm. l) zákona o priestupkoch a že nešiel neprimeranou rýchlosťou. Žalovaný svojím rozhodnutím o odvolaní Č.p.: KRP-112/DI-ODV-2009 zo dňa 22.5.2009 odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 4 ods. 3 písm. b) zákona o premávke na pozemných komunikáciách v znení, platnom v rozhodnom čase, vodič nesmie viesť vozidlo bezprostredne po požití alkoholického nápoja alebo po užití inej návykovej látky, alebo v čase, keď by ešte mohol byť pod ich vplyvom.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o premávke na pozemných komunikáciách v znení, platnom v rozhodnom čase, vodič je povinný rýchlosť jazdy prispôbiť najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať. Vodič smie jazdiť len takou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad.

Podľa § 22 ods. 1 písm. g), k), l) zákona o priestupkoch v znení, platnom do 31.11.2008, priestupku sa dopustí ten, kto

- g) ako vodič počas vedenia vozidla požíje alkoholický nápoj alebo užije inú návykovú látku, alebo vedie vozidlo bezprostredne po požití alkoholu alebo užití inej návykovej látky, alebo v čase, keď by mohol byť pod ich vplyvom,
- k) iným konaním, než ako je uvedené v písmenách a) až h), poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky,
- l) porušením uvedeným v písmene k) bezprostredne ohrozí bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky alebo spôsobí dopravnú nehodu.

Podľa § 51 zákona o priestupkoch v znení, platnom do 31.12.2008, ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Žalobca vo svojom odvolaní voči rozhodnutiu krajského súdu namietal, že rozsudok nie je dostatočne odôvodnený, je arbitrárny a že krajský súd sa vôbec dôvodmi žaloby nezaoberal, teda odôvodnenie rozhodnutia považoval za rozporné s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p.

Odvolací súd sa s argumentáciou žalobcu v odvolaní nestotožňuje. Odôvodnenie rozhodnutia by malo dávať jasnú a zrozumiteľnú odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany. V tej súvislosti nemusí súd tak, ako sa žalobca domnieva, dávať odpoveď na všetky otázky, nastolené žalobcom, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia, a pokiaľ súd jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje to na zaručenie riadneho a spravodlivého procesu. Z tohto pohľadu možno považovať napadnuté rozhodnutie krajského súdu za riadne odôvodnené. V správnom súdnictve nie je v záujme, aby súdy nahrádzali činnosť správnych orgánov,

ale aby poskytovali ochranu v prípade zásahu do práv fyzickej alebo právnickej osoby prieskumom rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Krajský súd v tom duchu preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutia správnych orgánov, dokonca v širšom rozsahu ako namietal žalobca, preto nemožno dospieť k záveru, že by krajský súd pochybil resp. že by z toho titulu nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie, a nič to nemení ani na správnosti záveru krajského súdu. V súlade s uvedeným nepovažuje odvolací súd rozsudok krajského súdu za nepreskúmateľný ani arbitrárny.

Pre úplnosť sa však odvolací súd s námietkami, vznesenými žalobcom v odvolaní ohľadne nezákonnosti konania o priestupku a nepreskúmateľnosti rozhodnutia správneho orgánu pre nedostatok náležitosti odôvodnenia, vysporiadal. Žalobca bez akéhokoľvek zdôvodnenia uviedol, že priestupkové konanie považuje za nezákonné, pričom však neuviedol nič konkrétnejšie, čo by nasvedčovalo tomuto tvrdeniu. Odvolací súd podobne ako krajský súd dospel k záveru, že priestupkové konanie prebehlo zákonne, žalobca bol riadne predvolaný na prejednanie priestupku, pričom je potrebné zdôrazniť, že nevzniesol žiadne námietky ani návrhy na dokazovanie, hoci zákon o priestupkoch poskytuje obvinenému zo spáchania priestupku široký okruh procesných práv. Nie je teda zrejmé, v čom spočíva žalobcom tvrdená nezákonnosť tohto konania. Ďalej žalobca v odvolaní obdobne ako v žalobe namietal, že rozhodnutie neobsahuje náležitosti uvedené v § 47 ods. 1 a 3 správneho poriadku, najmä to, akými úvahami bol správny orgán vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že rozhodnutie správneho orgánu musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí byť vydané príslušným orgánom, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti. Náležitosti rozhodnutia sú upravené v § 47 správneho poriadku. Rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Pokiaľ sa nevyhovuje účastníkom konania, musí byť aj riadne odôvodnené. V odôvodnení by mal správny orgán uviesť, ktoré skutočnosti boli podkladom rozhodnutia, akými úvahami bol pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov vedený. Podľa názoru odvolacieho súdu sa žalovaný dostatočne vysporiadal so žalobcom vznesenými námietkami v odvolaní a nezistil, že by rozhodnutie trpelo formálnymi alebo obsahovými nedostatkami, a teda že by bolo vyhotovené v rozpore s ustanovením § 47 správneho poriadku. Skutkový stav bol správnym orgánom zistený dostatočne a je nepochybné, že sa skutok stal tak, ako bolo zistené, pričom došlo k naplneniu skutkovej podstaty priestupku, za spáchanie ktorého bol žalobca sankcionovaný. Zistené skutočnosti boli dostatočne preukázané a sám žalobca si bol na základe jeho vyjadrenia vedomý priestupku. Správny orgán sa dostatočne vysporiadal aj s určením druhu a výmery uloženej sankcie. Z odôvodnenia rozhodnutí vyplýva tak zistený skutkový stav ako aj právne posúdenie. Je nepochybné, že skutok sa stal a žalobca bol po dopravnej nehode dňa 15.11.2008 v čase 11.24 hod podrobený dychovej skúške el. meračom Alcotest Dräger 7410 výr. č. ARFM-0001 a bola mu nameraná hodnota 0,15 mg/l, z čoho je zrejmé, že vozidlo viedol ako vodič bezprostredne po požití alkoholického nápoja alebo po požití inej návykovej látky alebo v čase, keď ešte mohol byť pod ich vplyvom. Druhostupňový správny orgán sa v odôvodnení riadne vysporiadal s odvolacími námietkami a v odvolaní doplnil dokazovanie o certifikát o overení č. 1330/260/45/08 analyzátora dychu Alcotest 7410, výr. č. ARMF-0001, vydaný podľa § 15 zákona č. 142/2000 Z.z. o metrológii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 431/2004 Z.z., a je zrejmé, že analyzátor dychu spĺňal metrologické požiadavky na analyzátor dychu, ustanovené predpisom podľa prílohy č. 25 vyhlášky Úradu pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky č. 310/2000 Z.z., ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška Úradu pre normalizáciu,

metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky č. 210/2000 Z.z. o meradlách a metrologickej kontrole, čím spochybnil žalobcom namietanú okolnosť o prípadnej odchýlke a tým aj možnom znížení výšky nameranej hladiny alkoholu vo vydychovanom vzduchu.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a závery Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave ako vecne správny v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 vety druhej O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 vety prvej O.s.p. a s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, a žalovanému z dôvodu neúspešného odvolania žalobcu žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 24. novembra 2010

JUDr. Jaroslava Fúrová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth